

Wspomnienie • In memoriam

Wspomnienie o doc. dr hab. Janinie Schayer-Malinowskiej
(1929–2003)

Urodziła się w Belgii, dzieciństwo i młodość spędziła w Krakowie. W chwili zakończenia II wojny światowej miała 16 lat. W Liceum Ogólnokształcącym im. J. Joteyki otrzymała świadectwo maturalne w 1946 r. i rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego. Absolutorium otrzymała w 1951 r., a dyplom lekarza w 1952 r. w Akademii Medycznej w Krakowie. W czasie studiów pracowała jako wolontariusz, a następnie młodszy asystent w Zakładzie Patologii AM w Krakowie.

W dziedzinie onkologii pracowała przez 30 lat. Pracę rozpoczęła jeszcze przed uzyskaniem dyplomu w 1952 r. w Instytucie Onkologii Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Po uzyskaniu dyplomu otrzymała 2-letni nakaz pracy do Instytutu Onkologii w Gliwicach, skąd w 1955 r. powróciła do Warszawy, kontynuując specjalizację z onkologii ogólnej. W 1959 roku uzyskała specjalizację I stopnia z radioterapii, a w 1961 roku II stopnia z onkologii. Równolegle kształciła się pod kierunkiem prof. Władysława Jasińskiego w dziedzinie stosowania izotopów promieniotwórczych w diagnostyce i terapii.

W latach sześćdziesiątych brała udział, wspólnie z Władysławem Jasińskim, w zorganizowaniu pierwszej Pracowni Scyntygrafii. Należała do pionierów medycyny nuklearnej w Polsce. W 1962 r. otrzymała zespołową Nagrodę Ministra Zdrowia za pracę „Calcium-47 Turn-over In Healthy people and Patients with bone Malignancies”. Była stypendystką Pełnomocnika Rządu do Spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Atomowej w 1962 r. we Francji.

W 1966 r. otrzymała doktorat w dziedzinie medycyny za pracę „Gromadzenie się wapnia-47 przez prawidłowe kości człowieka i kostne ogniska nowotworowe”.

Od 1968 r. była kierownikiem Pracowni Scyntygraficznej w Klinice Zastosowań Izotopów, a po reorganizacji w Zakładzie Medycyny Nuklearnej.

Była autorem i współautorem licznych publikacji naukowych z dziedziny onkologii i diagnostyki izotopowej publikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych i przedstawianych na zjazdach i sympozjach specjalistycznych.

W 1976 r. została zatrudniona jako sekretarz medyczny przy Przewodniczącym Krajowego Zespołu Specjalistycznego w dziedzinie Medycyny Nuklearnej. W tym samym roku uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych w zakresie medycyny nuklearnej na podstawie rozprawy habilitacyjnej: „Bezobjawowe przerzuty raka sutka w wątrobie”.

Docent Malinowska była ceniona jako specjalista i szanowana jako uczciwy lekarz stawiający dobro chorego na pierwszym miejscu. Była dobrze zorganizowana, stawiała sobie wysokie wymagania i konsekwentnie dążyła do ich realizacji. W kierowanym przez siebie zespole stworzyła atmosferę zaangażowania, odpowiedzialności i solidności.

Poza pracą zawodową miała szerokie zainteresowania kulturalne i umiłowanie przyrody.

Zawsze przestrzegała zasady – *medicus debet esse elegans et odorans*.

Z wielką starannością prowadziła dom i wychowywała jedyną córkę, a po przejściu na wcześniejszą emeryturę wiele czasu poświęcała rodzinie.

Po rezygnacji z pracy zawodowej do końca życia, czyli przez 21 lat, utrzymywała bliskie i serdeczne stosunki z kolegami i kierowanym przez siebie zespołem. Jej nieobecność jest dla nas bardzo bolesna.

Dr n. med. Joanna Makólska-Kowalska
Warszawa